

(SRI S. R. KANTHI)

STATEMENTS II.

Taluka	Number of Primary Schools	Number of Middle Schools	Number of High Schools
1. Gulbarga	113	3	9
2. Yadgir	125	11	3
3. Jewargi	102	4	2
4. Shahapur	126	2	...
5. Shorapur	148	11	2
6. Chincholi	119	5	1
7. Chitapur	104	...	3
8. Aland	126	3	6
9. Sedum	79	10	2
10. Afzalpur	59	12	...
Total	1,101	61	28

BUDGET ESTIMATES FOR 1966-67

General Discussion

(Debate continued)

Mr. SPEAKER.—Now general discussion on the Budget Estimates.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹಿರೇಮಠ್ (ಗಾಂಧಿನಗರ).—ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಹನಾಯಂತ್ರ—ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಧಾನದ ತಂತ್ರ—ಹಗಡೆ ಮನೆತನದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಅಯವ್ಯಯ ವರದಿಯನ್ನು ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. “ಸರ್ವಂ ಸಂದಿಗ್ಧಮಯಂ ರಾಷ್ಟ್ರಂ” ಎನ್ನುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ “ಲೋಕೋ ಭಿನ್ನರುಚಿಃ” ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತಹ ವರದಿ ಮಂಡಿಸುವುದು ಅವತಾರ ಪುರುಷರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಆದಾಯ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಪಾನನಿರೋಧವಾದಿಗಳಿಗೆ ತಾಪ, ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಲು ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಕೋಪ, ಭೋಗ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಭೋಗಪ್ರಿಯರ ಶಾಪ, ಈ ಕೋಪ, ಶಾಪ ಶಾಪಗಳ ಫಲ ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕವನು ತ್ಯಾಗಪ್ರಿಯ ರೈತ. ಯಾರ ಕೋಪ, ತಾಪ, ಶಾಪಗಳಿಗೂ, ಬೆದರದ ತ್ಯಾಗವೆಂಬ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುವ ರೈತನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಬಿಪದಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಲಿತರಬೇಕು, ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಅಯವ್ಯಯ ವರದಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಬೇರೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅ—ಆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅಶನ, ಅರಿವೆ, ಅರಿವು, ಆಸರೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಹೊಟ್ಟೆ, ಬಟ್ಟೆ, ವಿದ್ಯೆ, ವಸತಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ವರದಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅ—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಲು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಥಡ್ ಕಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

“ಮಾರಿ ಕಣ್ಣು ಹೋತನ ಮೇಲೆ ಎಂಬಂತೆ” ತೆರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ರೈತನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ “ತೆರಿಗೆ ಕಣ್ಣು” ಸಿರಿವಂತರಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಭೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕು. ಅಂತಾದರೆ ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ನೆರವು ಕೊಡಬಹುದು. ಬಡ ನೌಕರನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ರೂಪಾಯಿನ ಸಹಾಯ ಧನ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಮಾದಕ ಪಾನೀಯಗಳು, ಧೂಮ ಪಾನೀಯಗಳು; ಸೌಂದರ್ಯೋಪಕರಣಗಳು, ಮನರಂಜನೆಯ ಆಟ, ಕೂಟಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗಿರುವ ತೆರಿಗೆ ಸಾಲದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬುಖಿ ತೆರಿಗೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಬುಖಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ, ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಸಾಲದಿಂದ ಕನುಮಂತನ ಬಾಲದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 144 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲದ ಭಾರ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಹತ್ತು ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 1,440 ರೂ. ಗಳಷ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ಸಾಲ, ಅದು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ವಾತ, ಗೊತ್ತು. ನಾನು ನೋಚಿಸಿರುವಂತೆ ಬುಖಿ ಬಾಬಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಹಾಕಿರಿ. ಬರುವ ಆದಾಯದಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ನೋಚನೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಿನಿಮಾ ಚಿತ್ರ ಹಂಚಿಕೆದಾರರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೆರಿಗೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರದು ರಾಘವಾಯಕ ಉದ್ಯೋಗ. ಹಂಚಿಕೆದಾರರು, ಉತ್ಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶಕರ ಮಧ್ಯೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಲವು ಸಿನಿಮಾ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೆರಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವರದಿಯಿಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ತಳೆದಿದ್ದರೂ “ಮತ್ತೆಗಿದ್ದವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆರಡು ಗುದ್ದು” ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇದ್ದುದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಫಲ ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

ಹೆಚ್ಚಾದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತು |
ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು |
ಶೇಕಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನರ ಕೈಯೊಳಗೆ |
ಉಳಿದಿದ್ದು ಪ್ರಭಾವಿಗಳ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ||

ಈ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ.

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗದೆ, ಬೈವದತ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಲ್ಲಿ, ತೆರಿಗೆ ಭಾರ, ಸಾಲದ ಭಾರ, ಇಳಿಮುಖವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಓಗಾಗದಿದ್ದರೆ, ಆದಾಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಬರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲ ಮಿತಿ ಮೀರಿವಾಗ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಂದೇಹಿಸಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳುವುದು, ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಕೇಳುವುದು, ಈ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ, ಕೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದೇ ರೀತಿ, ನೀತಿ. ನಿಷ್ಕಳಗಳಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಕ್ರಮದಿಂದ, ಅರ್ಥಾತ್ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳಿಂದ ಆಯವ್ಯಯದಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶತಾಯುಗತಾಯ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸುಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತದ ರೀತಿ ಮೊದಲು ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಆಗಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭಾವಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದದ್ದು. ಲಂಚ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಪಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು, ದಾಸ್ಯಾನುಕೋರರನ್ನು ಹಿಡಿದದ್ದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹಿರೇಮಠ್)

ಒಂದೇವೇ. ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಪಾದನೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಒದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದಳತದ ರೀತಿ, ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿ ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು.

2-00 P.M.

ಏಕ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ವಸೂಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಏನಿದ್ದರೇನು”? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಎನ್ನುವಳೇ ಇಲ್ಲದಮೇಲೆ ಎಂಬಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು? ರೀತಿ ನೀತಿ, ವಿಚಕ್ಷಣೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥ. ಹಕ್ಕಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಇಲಿ ಹೆಗ್ಗಣಗಳಿಗೆ, ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲುಗಳಿಗೆ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವಂತಾಗಬಾರದು. ಈ ಹಿಂದೆ ಆಗಿರುವ ಅಕ್ರಮ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. “ಬೆಲೆ ಹೊಲ ಮೇಯುವಂತಾಗಬಾರದು”. ವಿಚಕ್ಷಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳಿಂದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿರಿ.

ಯುದ್ಧ, ಮುಂತಾದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಗಳಿಂದ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪದಿಂದ, ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರುಗಳಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರು ಕುರಿ ತೋಳ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಥಾ ಆಪಾದಿಸುವುದು ತಾಳ್ಮೆಯ ಅಭಾವವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತೃತ್ವದರೆ, ಪದಚ್ಯುತರಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಬೇಕು, ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸವಾರಿ ಹಾಕಬೇಕು, ವಗೈರ ಹೇಳುವುದು, ತೋಳ ಬಿತ್ತು, ತೋಳ ಬಿತ್ತು, ಎಂದು ತಮಾಷೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಕುರಿಕಾಯುವ ಹುಡುಗನ ಗತಿ ಆದೀತೆಂಬುದನ್ನು ಇವರು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಅಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಆಯವ್ಯಯದ ಏರುಪೇರುಗಳು ಸಂಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಪಾಲನೆ ಬೇಕು :

ನಡೆವಡೆಯೋಳ್, ನುಡಿವೆಡೆಯೋಳ್, ಕೊಡುವೆಡೆಯೋಳ್ ತನಗೆ ನಿಂದೆ

ಬಾರದತರದಿಂದ, ನಡೆವುದು, ನುಡಿವುದು, ಕೊಡುವುದು, ಪಡೆವುದು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಚಿವನೆ ನಿರುತಂ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ (ಮಾಗಡಿ).—ಪೂಜ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿ ದಂತಹ 66-67ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ 2ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ‘ರಿವ್ಯೂ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ವಿಥ್ ಸ್ಟೇಟ್ ರೆಫರನ್ಸ್ ಟು ದಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್—1966 ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಓದಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಾವು ಈ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಂತಹ ಆಹಾರದ ಹಾಹಾಕಾರದ ಪೆಡಂ ಭೂತವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ನಾವು ಏನು ಹಣವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಸರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಗಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕಳೆದ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೆ—ನಾವು ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಏನು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಇವೇಲ್ಯುಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು. ಆದರೆ

ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಅದನ್ನು ಖಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಭಾಷಣದ 2ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಇರಾಖೆಯ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ವರದಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ದೇಶದ ನೈಜ ಚಿತ್ರವನ್ನು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಹಾಗೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ, ಅರ್ಧ ಸಳಿವರು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ, ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಈ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ, ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು, ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ರೈತರಿಗೆ ಅವಶ್ಯ ವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗುಮಾಸ್ತರು ಗಳನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ರೈತನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬೇಕೇ ಏನಹ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಪರಿಹಾರ ವಾಗುವುದು. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ, ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದು 18 ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ, ರೈತನಿಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡದಿರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದನೀಯ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬಯಸು ತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ಫಡ ಕೇಸುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ತಂದರೂ, ಇದುವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ರೆಸೋಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಕಾಗದದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯುಚ್ಲೀಶನ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಆಕಾರ್‌ಬಂದಿನ 10-15 ಸಾವಿರ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇವೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಕೂಡ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಭಾವವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಭಾವವಿರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ನೂಕು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯಾವ ಲಚ್ಚೇಶನ್‌ಗೂ ಇದರ ಡಿಟ್ಟೆರಲ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೂ ಸಬ್-ರಿಸಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ರೈತರಿಂದ 3-5 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳು ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಫೋಡಿ ಕೇಸಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸೂಕ್ತ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದರಬಾಸ್ತು ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. 20-30 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಖಾಯಂ ಆಗದೆ ನಿಂತಿವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಯರುಗಳ ಅಭಾವವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರೈತನಾದವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರಕ ಬೇಕಾದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತನು ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ರೈತನಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಮ್ಮತ್ತು, ಒಂದರಾಗೋಡು ಪೊದರಾದುವುಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ರೈತರ ಮೇಲೆ ಆಗುವಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ರಿಕಾರ್ಡು ಬರ್ಮ್ ಅಪ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂಕುತ್ಸಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ)

ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ ಪವರ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೊಂದು ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲನೆಯ ಕಂತು ಕೊಟ್ಟರು. ಎರಡನೆಯ ಕಂತು ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಧ ಹಣ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಅರ್ಧದಲ್ಲೆಯೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ದುರ್ಭರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಭಾಗದ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಅರ್ಧದಲ್ಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 202 ಬಾವಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಧ ಕೆಲಸವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಇರುವ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರಾಗಲಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲಾ ದರೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಳೆಗಾಲ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ನೆರವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 137 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು 67 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಬಹು ವಿಷಾದದ ವಿಷಯ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ಏಕಾಂತ ನಗರಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಾಗಿರುವವರು ಹಿಂದೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಜರೂರಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಸರ್ವೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರೇ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಾಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅತಿ ವಿನಯ ದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಇದುವರೆಗೂ 1,65,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಕಡೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೋ-ಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದುರ್ಭರವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮಳೆ ಬಾರದೆ, ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಅಭಾಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ರೈತರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ರೈತರಿಂದ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವಸೂಲಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಮಳೆ, ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ 1,65,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮದ್ದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕದೆ ಕೆಲವರು ಬಡವರು ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ಆಹಾರವೆಲ್ಲ

ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಲ್ಲದೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಹೂಳು ತೆಗೆಸುವ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಅದರ ನೀರನ್ನು ಪಕ್ಕದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಪೋಸರ್ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲ್ಪಂಥಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜರಾಶಯವನ್ನು ಮಂಚನಬೆರೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಬರುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ದುರ್ಭರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತೆ ಫ್ರೆಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮೆಷನ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಮಂಚನಬೆರೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಜಾಗೃತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿ ಬೋಗಾಳೆ (ಸಂಕೇಶ್ವರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1966-67 ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಲು ಎದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕನೆ, ಯೋಜನಾಡೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಯಾವುದೇ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಜೆಟ್ಟಿನೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀಮುಗಳೊಳಗೆ ಹಾಕದೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೂ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಮೊದಲನೆಯದು. ನೌಕರಿ ಕನಿಷ್ಠ. ವ್ಯಾಪಾರ ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಶೇತಕ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ್ಡ್ ಏನು ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಇದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ವೆಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವುಂಟಾದರೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಸರಕಾರವು ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

1957-58ನೇ ಇಸವಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೆಡರಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸೆನ್‌ವರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ತಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ತನಕ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹರಿ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಈಗ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಖಾತೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಇದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಹೋದಸಲ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಫೆಡರಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸೆನ್‌ವರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿ ಬೋಗರ್)

ದುದ್ದನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಲವಿಲ್ಲ, ಮನೆಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಿನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ಏಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ 18 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ 20 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳೂ ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಟೂರ್ ಹೋದಾಗ ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ತಕಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ. ನಾನು ಒಂದೆರಡುಸಲ ಈ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್-ಏಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಂದ ಜವಾಬು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ದುಷ್ಕಾಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಮೊದಲು 25 ಹುಡುಗರು ಇದ್ದರು. ಈಗ 87 ಹುಡುಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೋದವರ್ಷದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಮುಂದಿನವರ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಊರಿನೊಳಗೆ ಮಳೆಯಿಲ್ಲ; ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ನಾನೇನಾದರೂ ಅಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತೇ ಬಂದು ಜಿಪ್ಸಿಮಾಡಲಿ, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಶಿರಾ).—ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿ ಬೋಗರ್.—ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸರ್ಕಾರದವರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಹ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಹರಿಜನ ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಪೊಜೆಕ್ಟ್ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ಸೋಲಾಪುರ ಮತ್ತು ಕರಿಕಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಡಿ.ಸಿ.ಯವರು ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಮಾಡಿ ಆ ಹರಿಜನ ಕಾರೋನಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವರೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಷಯವಾಗಿ 4 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವರ್ಷವರ್ಷ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣಾ ಚಿತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತನಾದವನಿಗೆ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಪಾಸಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕಾಗದ, ಪುಸ್ತಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಷವರ್ಷ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ದಾಗಿ ಹಣ ಅವನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ವರ್ಷವರ್ಷ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಬಂದಿದೆ. ತಕಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸಾಲಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಕಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು ರವಿನ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ

ಇರತಕ್ಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ದುಷ್ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದಿವಸ ನಿಗದಿಸಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಆ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ತಕಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಿ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಿ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನಾವು ವಿನೇನೋ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಲ್ಬಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆ ಹೋದರೆ ಎನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ! ಅಕ್ಕಿಯ ಅಭಾವವಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ! ಉದ್ದೇಶವು ಎಲ್ಲದ್ದರೂ ಕೂಲಗಾದರೂ ಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಸಹ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿವೆ. ಆ 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಉದ್ದೇಶವು ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆರೆಯಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಐದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಈಗ 4ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ, ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ನೆರವನ್ನೂ ಕೊಡಿ, ರೈತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನ ವಿನೆ ಗಾಗಲೇ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಷನಾರಿಗಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪಂಚಾಯತಿಗಾಗಲೇ ಕಳುಹಿಸಬೇಡಿ. ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವರು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ನೆನಪಿದೆ. ಪಂಚಾಯತಿಯವರೇ ರೈತನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಹಣ ಸಹಾಯ ಹಾಗೂ ಇತರ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ಸೌಕರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 125 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇವೆ. ಸುಮಾರು 80-90 ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ನೆರವು ಕೊಡಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಮಿಷಿ ಅಥವಾ ಬಿ. ಒ. ಗಳ ಮೂಲಕ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಾರದು. ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ತಂತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು. ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೀಜ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಕೀಲಿ ಬೀಜ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಚಟಾಕು ಕೊಡ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತರಬೇಕು. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೆಡೂಲ್ ಕ್ಯಾನ್ಡೆ ಹಾಗೂ ಪೆಡೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಅವರಿಗೆ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ಥಸಚಿವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಖಾನ್ಸರ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1966-67ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಈ ದೇಶದ 2½ ಕೋಟಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಯಾವ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೋ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಅರ್ಧಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಕಡೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: “ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾವು ನಿರಾಶಾದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇನೋ ತಳೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ” ಅಂದರೆ, ಈಗ ಅರ್ಧಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೋರಾಯಿ ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಅರ್ಧಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

ವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ 62 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರು ನಯಾಪೈಸೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ತೋರಿಸಿ ರೂಪಾಯಿ ದಡ್ಡತನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು.

2-30 P.M.

ಒಂದು ಕೋಟಿ 62 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ತೋರಿಸಿ ಸಾಲ ವಗೈರೆ ರೆಕ್ಯೂಚಾರ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಒಪ್ಪಂದಾಭ್ಯಾಸ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಲ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಾಗಿ ಮಾರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಬಂದಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಬರುವ ವರ್ಷ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಕೊನೆಗೆ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಆದರೂ ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿನುವುದು ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ 18 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕರಾಳ ಶಾಸನಗಳ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿರುವ ಕೊಡುಗೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ದೇಶವೂ ಕೂಡ ಇಂಥಾ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1960ರಿಂದ 1967ನೇ ಇಸವಿಯ ತನಕ ಕರಭಾರವನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. 1960-61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕರಭಾರ 3352.41 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಅದು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ 7128.23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕರಭಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕರಭಾರದ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು 120 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕರವನ್ನು ಏರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಾಹಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಬೇರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಫಾರೆಸ್ಟ್, ರೋಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೋರ್, ಇರಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ 1960-61ರಲ್ಲಿ 426.75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಎಂದರೆ 1966-67ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 691.76 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆ ಬಾಬಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೆಕ್ಯೂಚಾರ ವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಇತರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಬೇರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೀರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಅಂಧ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅದಾಯವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಇರಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅದಾಯ ಬಂದಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಅಂಧ್ರ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿಫಲವಾಗಿ ನಿರ್ವೀರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಖಾಲಿ ಬಜಾಜನೆಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯು ಒಂದು ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರಗಳನ್ನು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನತೆಯು ಬಹಳ ಕರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅತೀವ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬಳಲುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯಪಡೆದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: “ದುರ್ಜನಸ್ಯಚ ಸರ್ವೋ ನವರಂ ಸರ್ವೋ ನ ದುರ್ಜನ ಸರ್ವೋ ದಶತಿ ಕಾರೇನ ದುರ್ಜನಸ್ತು ಪದೇ ಪದೇ” ಎಂದು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ, ಸರ್ವ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಅಚ್ಚಿದರೆ ದುರ್ಜನರು ಪದೇಪದೇ ಕಚ್ಚು

ತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕಾದಾಗೆಲ್ಲಾ ಪದೇ ಪದೇ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಕರಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ಅವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಭಂಡಾರವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈಗ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಕರಗಳನ್ನೂ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಕರಾಳ ಶಾಸನಗಳ ಸಂಕೋಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ದುರುಳರ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಭಾರ (ಸರ್ಚಾರ್ಜ್) ವಿಧಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವು ನಗರ ನಿವೇಶನದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ವಿಧೇಯಕವೂ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಮುಂದಿದೆ. ವಿಧಾನಮಂಡಲವು ಸೂಚಿಸಬಹುದಾದ ಬದರಾವಣೆಗಳೊಡನೆ ಇವೆರಡೂ ವಿಧೇಯಕಗಳು ತೀರ್ಣವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಿಂದ ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ 1.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಪಾನ ನಿರೋಧ ಶಾಸನವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 78-80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತಾವು ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ? ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೈಪುರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಚುನಾವಣೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿದರೆ ಪಾರ್ಷ್ವಯಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದೆ. ಗಾಂಧೀಪಾದದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಯಶೋಧರದಾಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧೀಪಾದದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದ್ದರೆ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧೀಭತ್ತರು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪಾದವನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಮರೆತಿದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಗಾಂಧೀಯವರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 1931ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕರಾಳಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಬಾರದೆಂದು ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯವು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಯಿತು. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ರೈತರಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಾವು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಈಗ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಡಿಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ “ಅಜ್ಜ ನೆಟ್ಟ ಅಲದ ಮರಕ್ಕೆ ನೇತು ಬೀಳುವ ಹಾಗಿದೆ”. ಸ್ವಾಮೀ, ಪಾನ ನಿರೋಧದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅದು ದಿಮಾಂಡ್ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಸ್ವಾಮಿ, ಪಾನನಿರೋಧ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರು ಎಂದರೆ ಹರಿಜನರು ಹಾಗೂ ಗಿರಿಜನರು ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈಗ ಸುಖವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಮುಂಚೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ತಾರೀಖು ಮಾರ್ಚ್ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಫೀಸಿಗೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಒಬ್ಬರು ರಿಸರ್ವ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆರಾ ಆಫೀಸರವರು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮರೆಲಿರಿಯಾ ಎರಾಡಿಕೇಷನ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಏರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಂಡಿ ಎನ್ನುವವರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೈಡೆನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಅಲ್ಲೊಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇತರರು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಇವರು ಯಾರು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಇವರು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಒಬ್ಬರು ಡಾಕ್ಟರು ಅಂಡರಿ ಎನ್ನುವವರು ಹೀಗೆ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿ ಜನ ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಇವರು ಯಾವ ಕೋಮಿನವರು ಎಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಹರಿಜನರು ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಹರಿಜನರೇ ಹೀಗೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲರುವ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಹರಿಜನರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ? ಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಲೆ ಅಥವಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಯಶೋಧರಾ ದಾಸಪ್ಪ ನವರು ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಲಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದುಳಿದ ಹರಿಜನರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ಅವರ ಹೊಲ ಹಾಗೂ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ತಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹರಿಜನರು ಕುಡಿಯುವ ಹೆಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಪಾಪ್ಪಿಕಾಂಶ ವಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದೇನೂ ಆಪ್ತ ಬಾಧಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಕಳ್ಳ, ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಪಾಪ್ಪಿಕಾಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಕಳ್ಳ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾರನೇ ದಿನ ಏಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಚುರುಕಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮಾಫ್ಯಾಕ್ಸ್ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಬೇಕಾದರೂ ಊಟ ಬಿಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು, ಅವರೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವಿರುವ ಈ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೇದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಂಡದ ಮಾರಾಟದಿಂದಲೇ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಗಾಂಧಿಜೀಯವರೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ ಎಂದರೂ ನೀವು ಇನ್ನೂ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದೇನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಪೊಲೀಸರಿಗೇ ಇದು ಒಂದು ಅಪರಾಧವೆನಿಸುವಂತೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಲಂಚ ಪುರುಷಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲೇ ಲಂಚದ ಒಂದು ಅವತಾರ ಪುರುಷಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತಹ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆ ಒಂದು ಮಲಗಿರುವ ಒಂದು ಇರಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಕುಂಭಕರ್ಣ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಎಂದರೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಕುಂಭಕರ್ಣ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಇರಾಖೆಯೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಬಿಂದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿನ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟರು ಮತ್ತು ಜನಕ್ಕೆ ಅದೂ ಇದೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚು ಧನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಐವಾರಾ ಡೀಸರ್ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ತಳತೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಡೀಸೆಂಬರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಪುಸೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟು ಫೆಬ್ರವರಿ 23ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಖಾಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬೋಲ್ಡು ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಟ್ರಂಕು ಟೆಲಿಫೋನು ಕಾರ್ಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂಗಳಿಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಆ ಉಂಡಿ ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು 170 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಯಿತು. ಮತ್ತು ಈ ರೈತ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಆಫೀಸಿನಿಂದ ದೆವಲಪ್ಪಮೆಂಟು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಸಾಕಾಗಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 400-500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಬೋಲ್ಡನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ತರಿಸಿ

ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ನಟ್ಟ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಪಂಪುಸೆಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೀಜದ ಬತ್ತನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. ಮಳೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಪಂಚಾಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಮಳೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆ ಹಾಕಿ ಅದು ಮೊಳಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಮೊಳಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಪಂಚಾಂಗ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಆ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಹಿಂದಿರ ಬಿನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಪುರು ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಹಾಗೆ ಇವೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಇಂದು ಅವರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜು ಹೇರಬೇಕೆಂದು ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜು ಹೇರಿದರೆ ಅವರೇನೂ ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಸಲ ಅಭಾವ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಒಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಏರಿಸುವಾಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದುದರಿಂದ ಅವರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ರೈತರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಈ ಗ ಪು ನಃ ಸ ರ್ ಚಾರ್ಜು ಹೇರಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಿದ್ದಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದೆ “ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಏನೂ ಬರದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಇವತ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ “ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ” ಎಂದೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದ ಭೂಕಂದಾಯದ ನ್ಯೂ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ದಿನ ಹೇಳಿದಂತೆ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದೇ ಅದರ ಅದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ, ರೈತರನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಾಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಬಂಡಿತ ಗೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವುದು ಯಾರು ಕುಬೇರರೋ, ರೈತರನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಾಧಾರರೋ ಅವರಿಂದ, ಅವರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರ ಹಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ನೀವೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಂತವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅವರು ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರ ಒಂದು ಕೂಟವನ್ನು ತಾವು ತಮ್ಮ 18 ವರ್ಷಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಂದಕ್ಕೂ ರೈತರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕಲ್ಪೋಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದೀತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯಾರು 100ಕ್ಕೆ 75 ಜನ ರೈತರು ಮತ ಇತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದರೋ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಭಸ್ಮಾಸುರ ಶಿವನಿಂದ ಉರಿಯುವ ಹಸ್ಯಬೆಂಕಿಯ ವರ ಬೀಡಿದ. ವರ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ, ಆಗ ಶಿವ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮೊರೆ ಇಟ್ಟ. ಕೃಷ್ಣ ಮೋಹಿನಿ ಪಾತ್ರ ಹಾಕಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನು ಮೋಹದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಸ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ—ಹೀಗೆ ಬಡರೈತರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಬಡ ರೈತರು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಏರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಾದ ನಾವು ಮೋಹಿನಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ತಾತ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿದಂತೆ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ 3 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರೆಕ್ಕಾ ಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಹೋದ ಸಲ ರೆವಿ ಆಫ್ ಹೊರಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ 20 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪೈಕಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 15 ಸಾವಿರ ಟನ್ ರೆವಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 98.1 ಪರಸೆಂಟ್, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 54.2, ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ 34.4, ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

20.3 ಹೀಗೆ ಇದ್ದು ಜನವರಿ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ 52, 559 ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲ ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಸಾಧಾರಣ 14 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಲೆವಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಬಹಳ ಪ್ರಮಾಣಿಕರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ 5 ಕೋಟಿ 7 ಲಕ್ಷ 94 ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹತ್ತು ಕೂಡ ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಮಗೆ ಅಕ್ಕಿಯ ಅಭಾವ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಲ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು, ಇದ್ದುದನ್ನು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹೋದ ಸಲದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಈ ವರ್ಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಬಗಡಾಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಆದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಿಂದ ಮಂಗಳೂರು, ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅಕ್ಕಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯವರು ಗೋಧಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಕೆಳದಿ ಇಡೀ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನೇ ಸುಡುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಹೋರಾಯಮಾನವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಕರಿಂಗಣ್ಣನವರ (ಗೋಕಾಕ್-I).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯರೇ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಜನರು ಉಪವಾಸ ಬೀಳುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. 2-3 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ, 4 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಊಟ ಮಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಅಂಶ ಎಂದರೆ, ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಘಟಪ್ರಭಾ, ಮಲಪ್ರಭಾ, ಕೃಷ್ಣಾ ಯಾವುದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸವೂ ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿಲ್ಲ. ಘಟಪ್ರಭಾ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. 3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಡ ದಂಡೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು, ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯಬೇಕು ? ಈ ವರ್ಷ ಅದಕ್ಕೆ 45 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ನೌಕರುದಾರರಿಗೆ; ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯಬಹುದು ? ಹೀಗಾದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನು ಪೂರೈಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ.

3-00 P.M.

ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ, ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ, ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ನಿರುವ ಕಡೆ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಘಟಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆ, ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 10 ವರ್ಷವಾಯ್ತು, ಅದು ಮುಗಿಯಲು ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಷಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು, ಅದು ಐದನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋಕಾಕ್ ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈಡಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಲೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ, ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸುಮಾರು 50-60 ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಮಳೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲ, ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು. ಈಗ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ರೈತ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಡಬೇಕು, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದು ಬೆಳೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿವಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ? ಯಾವ ಮಳೆಯಾದಾಗ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ? ಅದು ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಪರವಾನಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಂಥ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕೂಗು ಇರುವಾಗ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಜ್ಜನ್ನು ನೋಡಿ ದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಆಳವಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನರಿಗೇನು ಹೇಳಬೇಕು ? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದುಃಖ ವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈಡಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬಂದು 10 ವರ್ಷಗಳಾದುವು, ಇದು ಕಡೆಯ ವರ್ಷ. ಬಜೆಟ್ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎರಡನೆ ವರ್ಷ ಸಲಹೆಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಟೀಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ದುಃಖದ ಸಮಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಮುಂದಿನ ಸಲದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಇದರ ರಾಧ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪುಚಾರಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಸದಸ್ಯರು ಕೊಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಅದಷ್ಟು ಬಗಿಯಾಗಿ ಅದಳಿತ ನಡೆಸಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಬಜೆಟ್ ಬರುವಾಗರಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲರ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 80ರಷ್ಟಾದರೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ (ಕಲಮಾಲ).-ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿರುವ ಬಜೆಟ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಆಕಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ರೈತರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿ, ಕೆರೆಕಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುವಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್‌ಥಾಡ್‌, ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ ರೈತರು ಬಹಳ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಹಾಕಿ. ರೈತರಿಗೆ ಎಮ್ಮೆಚ್ಚಿತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ರೈತರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೈತರಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಕಂದಾಯ, ಸರ್ಧಾರ್ಜು ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇನಾಂದಾರರ ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಾಕಬೇಕು. ಆದರೆ ರೈತನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡ

(ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ).

ದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ರೈತ ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಹಾಕಬಾರದು, ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ 7-8 ಅಂತಸ್ಸಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಯಾರು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆರಾಮಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ. ರೈತರು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಾಹುಕಾರರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ನಮ್ಮ ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ರಾಯಚೂರು ಮತ್ತು ಬದರ ಬೆಲ್ಲೆಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ, ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಾಡರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ರಾಧವಿದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಡತನದ ದೇಶ. ಆದುದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯ, ಸರ್ಪಾರ್ಜು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ರೈತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವಳಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ತಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಭಾರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಗೆ 3,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡ ಜನರಾದ ಈ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲ ಇಲ್ಲ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಲ ಅವರು ಹೇಗೆ ತೀರಿನ ಬೇಕು? ಆದುದರಿಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಉರ್ರಾಸದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಾಜ್ಯದ 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ನಾವೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಉಪವಾಸ ಇದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ, ಆದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರಕಾರದ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಭಾರ ಹಾಕಬಾರದು. ಸಾಹುಕಾರರ ಮೇಲೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನರ ಮನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಹೊಸ ಬಜೆಟ್ನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಹಿನ್ನೆರೆಯಾಗಿ ನಾವು ನೋಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. 1966-67 ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 2,627 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದು ವೆಚ್ಚ 2,407 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಹೀಗೆ 210 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಉಳಿತಾಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಕೇಂದ್ರದವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗಲೇ ಸಮಾರು 101.4 ಕೋಟಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಬರುವ ಸಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಬಂಡವಾಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1,835 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಮತ್ತು 1,952 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ತೋರಿಸಿ ಒಟ್ಟು ಕೂರತೆ 117 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವಾಗ

ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸಾಲ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಲ 1965-66ರಲ್ಲಿ 8049.80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಅದು 1966-67ರಲ್ಲಿ 8920.25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದು 5420.62 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ವಿದೇಶಿ ಸಾಲ 2629.18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಹೀಗೆ 8049.80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಇದೆ. ಈ ಒಟ್ಟು ಬಾಧ್ಯತೆ ಅಂದರೆ ರಾಯಬಿಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ 1966 ರಲ್ಲಿ 11,382.63 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. 1967 ನೇ ಮಾರ್ಚ್‌ವರೆಗೆ ಈ ರಾಯಬಿಲಿ 12,395.60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಒಡೆದು ನೋಡಿದರೆ ಒಳದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಸಾಲ 5,620 ಕೋಟಿ ಇದ್ದು ಹೊರಗಿನ ಸಾಲ 3290.44 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಲ ಎತ್ತಿದ್ದು ಇದೆ. ಈ ಸಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಮೊದಲನೇ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, 1950-51 ರಲ್ಲಿ 2,865.40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಎರಡನೇ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅಂದರೆ 1956-58 ರಲ್ಲಿ 3,561 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಮೂರನೇ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 1960-61 ರಲ್ಲಿ 6,560 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ 47 ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ಸಾಲ ಹಂಚಿ ಹಾಕಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸುಮಾರು 241.17 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಉಳಿತಾಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ 101.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ತೆರಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ನೋಡಿದರೆ ಪರೋಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅಪರೋಕ್ಷ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ, ತಂಬಾಕು, ಡೀಜೆಲ್ ಎಣ್ಣೆ, ನೋಡಿಯಂ, ಬ್ಲೇಟಿಂಗ್ ಪೌಡರ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಯಿಂದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆರೆ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಇವರು ತೋರಿಸುವ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬರ್ಚುಗಳು ಇನ್ನೂ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಹಿನ್ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡೋಣ.

ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾವು ಮುಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಏನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಅವರು ಸರಿತೂಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಲತೆಗಳ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂಬರುವ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 1966-67 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 156.53 ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ 154.00 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ ಎರಡುಕೋಟಿ ಐವತ್ತು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಉಳಿತಾಯ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಉಳಿತಾಯ 1.62 ಕೋಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1964-65ರ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆದಾಯ 111.6 ಕೋಟಿ ಇದ್ದು ಖರ್ಚು 108.15 ಕೋಟಿ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2.9 ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಇತ್ತು. 1965-66ರ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿತ ಬಡ್ಜೆಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಆದಾಯ 122.56 ಕೋಟಿ ಇದ್ದು 130.23 ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚ, 7.67 ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈಗ 1966-67ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 2.53 ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿತ್ತೀಯ ಆಯೋಗದವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರಬಹುದಾದ 17 ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಳ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 154 ಕೋಟಿ ಯಲ್ಲಿ 23.11 ಕೋಟಿಯಷ್ಟನ್ನು ಯೋಜನೆಗಾಗಿ, ಪ್ಲಾನ್ ಔಟರ್‌ಲಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ 130.89 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಯೋಜನೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂಡ ವಾಳದ ವೆಚ್ಚ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ 28.74 ಕೋಟಿಗಳು. ಆದರೆ ಯೋಜನೆ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ 23.11 ಕೋಟಿ ಹೊರದರೆ 5.63 ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. 3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚು 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡರಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ 140 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ 110 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆದಾಯದಿಂದ 9.8 ಕೋಟಿ, ತೆರಿಗೆಯಿಂದ 42 ಕೋಟಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ 51.8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನು ಉಳಿದದ್ದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಲದಿಂದ 14.70, ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಗಳಿಂದ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಅನಂತ ಸಾಲದಿಂದ 5.50 ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮದಿಂದ 13 ಕೋಟಿ ವಸೂಲು, ಮೀಸಲು ನಿಧಿಯಿಂದ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 58,20 ಕೋಟಿಗಳು ಒಟ್ಟು 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ 45 ಕೋಟಿ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ 3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಈಗ 52 ಕೋಟಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ 17 ಕೋಟಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಹಾಯ ದಾನ, ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಿಂದ 19.4 ಕೋಟಿ (ಅದು ಸಾಲಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು,) ಇನ್ನು 19.45 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಏನು ಒವರ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದು. ಅದನ್ನು ಪಾರ್ಟ್‌ಟುಮ್‌ನಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಅಕೌಂಟಿಂಗ್ ಫೈಲ್ಯೂರ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಅಕೌಂಟಿಂಗ್ ಸಕ್ಸಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬಹಳ ಚದುರಾಟದಿಂದ ಈ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಸರಿ ತೂಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರ ಬಹುದು, ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆದಾಯ ಬೆನ್ನಾಗಿವೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಮಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಭಯಪಡ ಬೇಕಾದ್ದು ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೂಡ ವಿಧಿಸಿದಂತೆ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ತಾವು ಉಳಿತಾಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಸಚ್ಚಯವನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ನಾನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಎತ್ತುವಳಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಒಂದು ಸಲ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಎತ್ತುವಳಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಅವರು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಈ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಅಹಾರ ಖಾತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೀತೆಂದು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಕನಿಷ್ಠ.

ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು 3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು 1962ನೇ ಸಾಲಿನ ಪ್ರಣಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ 200 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಬಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ 1.5 ಕೋಟಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ, ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಅವರ ಜಯಂತಿ ದಿನ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ತಾವು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಈ ದಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಮುಜರಾಯಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೃತರಗಳಿಗೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗದು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಒಟ್ಟು

ಪರಿಹಾರ 34 ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಉಪನಿವಾರಿ 8 ಕೋಟಿ, 10 ಕೋಟಿ, 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಲ್ಲದೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಬಾವಿಗಳಿಗಾಗಿ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಪಂಪುಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಾವು ಇಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. 2 ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದು.

3-30 P.M.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಒಂದು, ಪಂಪುಸೆಟ್ ಒದಗಿಸುವುದು ಒಂದು, ಮತ್ತು ರೂರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್‌ಲೈಸನ್ ಒಂದು ಇವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಯಿಂದ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ 2 ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಬೇಕಾದಂಥ ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಹಣ ಒದಗಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು, ತಾವು ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಜನತೆಯನ್ನು ವಂಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವಾದರೂ, ಸ್ವಯಂ ಆತ್ಮ ವಂಚನೆಯ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ರಾಯರ ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕ ಆಯಿತು? ಅದು ದೇಶದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ರಾಜ್ಯದವರು 110 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರ 110 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಪರವಾದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾಮಿ, 10 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಕೊರತೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ 9 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಕೊರತೆಯಲ್ಲ ಆಪ್ತರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಪರಾಭವ ಸಂದತ್ತರ. ಇದು ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ. ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸರ್‌ಫಾರ್ಜ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು, 100ಕ್ಕೆ 100 ಪಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಆಗದೆ 33ಕ್ಕೆ ರಷ್ಯಾದರೂ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ನ್ನು ನೀವು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಫಲ ರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮಾರಾಟದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಯಾಣ ದರಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ನಗರಗಳ ಭೂಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತು 18 ವರ್ಷಗಳ ಅಪ್ಯಾಹತವಾದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ದುರ್ವ್ಯಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ತಕ್ಕಡಿ ತೀರ ಏರುಪೇರು ಆಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ತಜ್ಞರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ ತಾವು ಸಮಾಜವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಣಕಾಸಿನ ಫೋರಂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಾಜವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ಫೋರಂನೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇವೊತ್ತು ಸಮಾಜವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಮಾಧಿ ಈ ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಫೋರಂನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಫೋರಂಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ, ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ. ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗುರಾಟೆ ಸಮಿತಿ ಯವರು ಮಾಡಿದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀರು ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಿರಳವಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತು, ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಈ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಲಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಕೇಂದ್ರದವರ ಕೋಶಕ್ಕೆ, ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾ ಮತ್ತು ಭೀಮಾ ನದಿ ನೀರನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಆಗದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೀರಾಕುಡ್, ನಾಗಾರ್ಜುನನಗರ ಯೋಜನೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಸಮಿತಿಯವರು 10 ಕೋಟಿ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟಿದ್ದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೆರಾ ಕೇಂದ್ರದವರೇ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಿವುಡು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಆಶೆಯ ಮಂಕಿನಲ್ಲಿ, ಆಶ್ವಾಸನೆಯ ಮಂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ನದಿಯ ಕೆಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ನೀರನ್ನು ನಮ್ಯದ್ದಿಯಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 7.5 ರಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು 23 ಅಥವಾ 26 ಪರ್ದೆಂಟಿಗೆ ಏರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮುಂದೆಯೂ ಬರುವುದಾದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ದುರ್ಭಿಕ್ಷದ ನಾಡು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ? 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಪಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇನ್ನು 15 ವರ್ಷದ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ರೋಕನಾಥನ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಂತೆ 2,000, 3,000; ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿರತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಕೂಡ ನಿರಾಶೆ ಉಂಟಾಗದೇ ಇರಲಾರದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕರಿಲಿಂಗಣ್ಣನವರು ಮಲಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವ ವೇಗದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾರಂಗಿ, ಕಂಬದಕಡ ಪಾಚೆಕ್ ಬೇರೆ ಇದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪಾಚೆಕ್ಟನೆ ಅಡ್ಡುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 5 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, 2 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ಅಂಧದವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ಇದೇ ರೀತಿ ಶರಾವತಿಗೆ 60-70 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ 32 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಮೇರಿಕಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಜನರೇಖರ್ ಎಮ್ಮಿಚ್ಚಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ನೀವು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಮ್ಮಿಚ್ಚಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇ! ಎಮ್ಮಿಚ್ಚಕ್ಕಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮನಗಾಣದೆ ಇವೊತ್ತು ಇಂತಹ ಒಂದು ದುರ್ದಶೆಗೆ ನೀವು ದೇಶವನ್ನು ತಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ರಾಜರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ದಿವಂಗತ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಅಂತಹವರು ಎಮ್ಮಿಚ್ಚಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಕಛಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಅದು ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ನಿಜ.

ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ, ಅಲ್ಲೂಮಿನಿಯಮ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಾಸುತ್ತೇವೆ, ಫರ್ನಿಚರ್ ಸರ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹೊಸ ಹೆಜೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೃಹತ್ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇವರು ಏನು ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಹೊಸ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, 51 52 ದರದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ, 10-15 ಲಕ್ಷ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದು ಆಟೋಮೇಟಿಕ್ ಆಗಿ ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನರ್ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಏನಾದರೂ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಆದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ರಾಧಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದಾಗಲೇ, ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳಗಳಿಂದಾಗಲೇ, ಎಷ್ಟುಚ್ಚುಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲೇ ನೀವೇನಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ತುಂಗಭದ್ರಾವಂತಹ ನಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಾವು ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಅಸಾಹಯಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವರ್ಷವಂತೂ ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದಂಥಹ ಅಪಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ, ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ, ಉದ್ಯೋಗದ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷಾಮದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳೊಡನೆ, ಅವರೆ ಮನ ಕರಗುವಂತಹ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರು ನಮಗೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾತ್ರ ನಡೆದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ, ನಮಗೆ ಕೊರತೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕಂತಹ 120 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕೊರತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಣ್ಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಎಂದರೆ, ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆ ಎದೆ ಒಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಕೊನೆಗೆ ಯುದ್ಧ ಬಂತು, ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕದವರು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದರು, ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆದಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಭಾವ ಬರದಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬಂದರೆ ಜನರು ಹುಳು ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ನಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ತೀವ್ರತರವಾಗತಕ್ಕಂತದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮೈಲಿ ಬೇನೆ ರೋಗ ಕೂಡಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಎಂಟು ಜನರಿಗೆ ರೋಗತಗುಲಿ 5 ಜನರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈವಾರಿ, ಹತೋಟಿ ಮಾರಿ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಅದಂತೆ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಾರಿದ ಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು, ಜನರು ಉದ್ದೇಶಗಳೊಂದು ದಂಗೆ ಎಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಬಹಳ ಅನುಚಿತವಾದ ಮಾತಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನಾಗಲೇ, ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಗಲೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತು ಕ್ಷಾಮದ ನಿವಾರಣಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಕ್ಷಾಮದ ನೀತಿ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತಹ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ಕೋಡನ್ನು ತಿದ್ದಿಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಒಟ್ಟು 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಏನೂ ಅಭಾವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾವು ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನಗಾಣುವ ಬದಲು, ಇದು ಯಾರನ್ನೋ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಇದು ಯಾರನ್ನೋ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಯಿವ್ಯಯ ಷಟ್ಪಯ್ಯೆಂದು, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏರಿತಕ್ಕಂತಹ ಜೀವನ ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ತಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ಮಾರು ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ವಸ್ತುಗಳ ಬೆರೆ ವಿರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕರಾರುವಾಕಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ನಾವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರೀಕರಿಸಿ ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಹಣದ ಉಬ್ಬರವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೂಪಾಯಿಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಸಾರ್ವಕ ಗೋಚರತಕ್ಕಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಇಂತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ, ಕೃಷಿಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಬಹಳ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸಮಾಜವಾದದ ಮತಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯದೆ, ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮುಂಬರುವ ಆಯವ್ಯಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಿಂದು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಾವು ಏನು ಆಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ, ಒಂದೊಂದು ಐಟಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ; ಆದರೆ ಅದು ಫಲದಾಯಕವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಕೇಂದ್ರದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ 21,500 ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಹಣದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವು ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯಬೇಕು, ಇವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಉರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು; ಜನತೆಗೆ ಏನು ಅಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಮರ್ಥವಾಗತಕ್ಕ ಒಂದು ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇವತ್ತು ತಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇಶ, ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚಮತ್ಕಾರದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬದಲು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ 27-30 ಕೋಟಿ ಜನರ ಆದಾಯ ಮೂರಾರ್ಜಿ ಅಥವಾ 18 ಪೈಸೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಅಂಥ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನಾದರೂ (ನದಸ್ಯರು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವಂತೆ ಅಭ್ಯಕ್ಷರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು) ತಾವು ರೂಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯವಸ್ತು ಕೊಡುವುದು, ವಸತಿ ಕೊಡುವುದು, ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡುವುದು, ಈ ಮೂಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಒಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವೇನಿದೆ ಅದು ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸತಕ್ಕದಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

Mr. SPEAKER.—How many times have I to ring the bell ? Five times. I had to ring the bell, to give the Members timely warning. I could give Sri Gopalagowda five minutes only. He was allotted 20 minutes. But he was taken 40 minutes. I did not mind, because he was giving good points. But three times, four times and five times I had to ring the bell. But he has not heeded it. That is not good for him or for me or to the House.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆ ಯಾದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೊಡುಬಿಡುಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನವಾಗ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದು, ತಾಷ್ಕೆಂಟ್ ಒಪ್ಪಂದವಾದದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಪಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಪಿಗ್ ಏರ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಮೂಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕೆಸ್ಸನ್ ಆಯಿತು

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುಬಿ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸಾಲದು ಎಂದು ಒವರ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ ಈ ವರ್ಷದ ಆಯಿ ವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಎಂಥ ಆಯಿವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಪಾಯಕಾರಿ ಆಯಿವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು ಅದು ಯುದ್ಧವಲ್ಲ ಸ್ಕೂಲ ವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇದ್ದಾಗ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸು ತ್ತಿದ್ದರು. It was a sort of proving ground. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯಾಬ್ಬರಿಗೂ ತನ್ನ ಜೀವನ ಬರಬರತ್ತ ಹಸನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಆಶಾಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಸೈನ್ಯ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ನುಚ್ಚುನಾರಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ ಮನ ವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೂಡ ನಿರಾಶರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ಯಾನ್ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿವರು. ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಿದರು. ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ. ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕ್ರಾಸಿಕ್ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ಏರಿಯಾ. ಹಾಗೆಂದು ಅವನ್ನು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. 'ರೈಸ್ ಬವರ್' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕುಣಿಗರನ್ನಲ್ಲ ಕ್ರಾಷ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಲು ನನಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಯಿತು. ಬಾಯಿ ನುಮ್ಮನೆ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ನಾನು. ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವ್ಯವಹಾರ ಬಂತು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದ. ನೀವು ನನಗೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮುಖತ್ತಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಕೊಡುವ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೌದು ಎಂದರು. ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ವರ ಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಐದು ಜನರನ್ನು ಹುಡುಕಿ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸೇಕಡ 10 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಸೇಕಡ 12 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮುಖತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಎಂದರೆ ಇನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಸರಿ ಕಂಡರೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಏನು ಎಂದರೆ ಪ್ಲೇಟೋ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಒಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ತರಹ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆ ತರಹ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮುಖಿಕನಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. It is in the logic of things ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅತನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಗಿಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಹಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತುಮಕೂರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಕ್ರಾಷ್ ಪೋಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿ 60 ಮೇಲೆ ಫಾನರ್ ಎಂದು ನಿರ್ಬಂಧವಿದೆ, ಆ ರೀತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ರವೆನ್ಸಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು ಕ್ರಾಷ್ ಪೋಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿ 60 ಮೈಲಿ ಎಂದು ಫಾನರ್‌ಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಏನಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆ ಏನೇ ಆದರೂ ಕುಣಿಗರಿಗೆ ಮೀಸಲು, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು. ಸಚಿವರನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದೆ; ನಾನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, I will pursue the matter ಎಂಬ ಹೇಳಿದರು ಎಂದರು. ಆಡಳಿತ ಹೇಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ Whatever money you spend, believe me, it can never be

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಮ್. ದೇವ್)

spent for *bona fide* purposes and this is the main part of it. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ನಾನಾದರೂ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 38, 39, 40 ಮತ್ತು 41ನೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿ, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ತಾಳೆ ಇಲ್ಲ.

4-00 P. M.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೋರಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನು ರೆವಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಬತ್ತ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ಆ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನಾನು ಪೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಒದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ತರಹ ಅಕ್ಕಮ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಇವರು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೇನೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದರು, ಇಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದರು ಎಂದು ಪರದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಜನಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವವರು ಬೇಕಾ ದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆಂದು ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಗಳೂ ಸಹ ಇವೆ. ಅರೆಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆ ದಿವಸವೇ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೃಹೀತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆದಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮರವು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ತಾಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನಾನು ಜೈಪುರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದಳಿತ ಪಕ್ಷ ಅಂದರೆ ಹೈ ಕಮ್ಯಾಂಡ್. ಇವರಿಗೆ ಈಗ ಪೂರಾ ಮರವು ಬಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇ ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೇ ಗೃಹೀತೆ. ಮಾಜಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಶ್ರೀ, ಪ್ರಕಾಶ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ದುಡಿದೆನೋ ಆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಇದ್ದದೆ. ನನ್ನ ದುರ್ದೈವಿ ದೇಶದ ಈ ದುಃಖ ವನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಇಂದು ಬದುಕಿದ್ದೇನಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜನ ಸ್ವಾಮೀಶವನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಯಾರು ಲಂಚ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ ಒಂದೇ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆದಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಗುರಾಮರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರ ದುರ್ವ್ಯ ವಹಾರವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥ ಜನರನ್ನು ಆಳುವುದರಲ್ಲಿ ಗೌರವವೂ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಭೂಷಣವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಇಂದಿನ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ : 'ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಖಜ್ಜಿಗಳು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಏನು ಹೇಳಲಿ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಈ ಹೇಡಿತನವನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮೈ ಉರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ' ರಾಜ್ಯಪಾಲರೇ ಆಗಲಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ನಾವೇ ಆಗಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಸಹ ರಾಗು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರು ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ 50 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಆಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು, ಈಗ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಯಂತ್ರ ನರಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಡ್ಧಿರುವುದಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಅವಾಯಕಾರಿ. ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಡಿ.ಐ.ಆರ್.ನ್ನು ಮುಂಚೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಹೇರು

ತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬೇಸಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇದ್ದರೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ರೋಷ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರದ ಅರೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಹಾಗೂ ಜನತೆ ಪವಿತ್ರ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಯೋಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಒಂದು ಧೀರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. The present Cabinet will not be antagonising the State Government as well as the Central Government. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಸಿವನ್ನು ಇವರೂ ಸಹ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವರ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಹಸಿವು ಈ ರೀತಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಯಜಮಾನನಾದವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವನ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಕೊಡುವ ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆತನಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಕಡಿಮೆ ತಿನ್ನುವುದು ರೂಢಿ ಇದೆ. ಇದು ಮಾನವೀಯತೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹಸಿವನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡದೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನದಿಂದ ಇವರ ಆಹಾರ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮ್ಯತೆ ಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. It is a warning. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೂಡಲೇ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ, ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮತ್ತು ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಾನು ಏನೇನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಕಾರಾವಕಾಶ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿರಳ. ಆದರಿಂದೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನೇನೋ ಜನತೆಗೆ ಹಂಚಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ದಿವಸವೇ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಡಂಗುರ ಹಾಕಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಳಸಂತೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರ ಒಂದು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇಸಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಸಹ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರಗಾಲ ಪ್ರದೇಶ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಷ್ಟು ದೂರ ಆಳ ತೆಗೆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಿಜವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ 10 ಜನ ಇವರನ್ನು ತಿದ್ದಿದರೂ ಹೇಗೋ ಒದ್ದಾಡಿಕೊಂಡು ಜಯ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗುಬ್ಬಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತಹ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನ್ನಾದರೂ ಇವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗರಾದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇವರು ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರನ್ನು ಬೈದದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇನ್ನೇನು ಇವರಿಗೆ ಜನತೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಇವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ—ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಂಥ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಂಪೇಷಂಟ್ ಆಗದೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. GHOUSE MOHIUDDIN (Raichur).—Mr. Speaker, I welcome the budget and the speech delivered by the hon'ble Minister for Finance. This budget is very important as this is a budget for the first year of the Fourth Plan. This budget is good one because it does not impose any new taxation. In spite of this, it is a surplus budget and it gives benefit of Rs. 5 Dearness Allowance to the employees. But this announcement

(SRI M. GHOUSE MOHIUDDIN)

of D.A. is not felt happily by the Government employees because recently we have read in the papers that the Government of Madras has revised the D.A. to the level of the Central employees. Yearly we approve the budget which covers crores of rupees. But the main point for our consideration is whether the departments for which we approve huge amount, are working to the satisfaction of the public and yielding the desired results. The administration of the Agriculture Department, to speak frankly, is not satisfactory. In support of this, I will give only one example. One person by name Gulam Samdhani of Manvi, Raichur District, applied for a loan for purchase of a Tractor on Hire Purchase in 1962. He wanted Hindustan type tractor, but the then Deputy Director of Agriculture insisted for the purchase of Furguson tractor. We are now in the year 1966 and that matter is still pending disposal. Several times the party came to Bangalore, I also pursued the matter. Day before yesterday when I met the Deputy Director to know whether they have sanctioned the application or not, he told me that he has sanctioned the application long ago. When I wanted to know the date of sanction, he called the concerned Lady Clerk who told me that the matter has been referred back to the Tahsil stating that the party is directed to produce legal evidence that he is the guardian of the minor. A responsible officer should not speak like this. They are two brothers, and the application was submitted in 1962, when the younger brother was 17 years of age. Now we are in 1966 and he is no more a minor. These are the hurdles which were created in this case. I had a talk with the concerned officer and he says that he should produce the certificate from the Court. I said that the wording of the direction of the office does not mention this. The direction is: "Party is directed to produce evidence that he is the guardian of the minor". It means that the party should produce witnesses, but where these witnesses are to be produced is not made clear. Such obstacles were created in this case. Several times papers had to be sent from the Manvi Tahsil to the office of the Director of Agriculture and at every stage there was a delay of 6-7 months. I have come to the conclusion that the office was displeased because they insisted for Furguson type tractor and the party wanted Hindustan type and therefore the matter was being delayed. Government wants that there should be increase in the agricultural production. But, the Agriculture Department is creating difficulties and obstacles in this case. This Gulam Samdhani is a progressive agriculturist in Manvi. He is producing nearly 40 bags of foodgrains per acre in his fields. Even the Divisional Commissioner who visited his paddy fields was pleased to see it which he cultivated on the Japanese system. It is for the consideration of the Government to call for the file and see as to why obstacles have been created in this case and who is responsible for it, because it is a serious matter.

Government sanctioned to old-age pension scheme as a social security scheme. It came into force from 1st January 1965. But, very few

applications have been sanctioned till now. In spite of the fact that Government have issued several orders to advertise the scheme to see that this benefit reaches all the people, neither the Tahsildars nor the Assistant Commissioners are taking interest in the matter.

I would like to say a few words about my District. In Raichur there is only one private College of Arts and Science and recently one more private College of Commerce has been opened. The Hon'ble Chief Minister assured us to give us an Agricultural College, but the matter has been kept back practically till now. I request the Government that at least an Agriculture College should be allotted to Raichur District and started early.

Power supply has not been made available to Yergira Revenue circle in the District. This matter is being pursued for the last three years. An estimate was sanctioned a year back and the work was started. As the Electricity Board adopted a Resolution that the K.V. line will not be supplied free of cost and so the work of power supply was stopped. It was said that there was scarcity for line materials and so the work had to be stopped. Now they have relaxed the rules, but this work of Yergira and Gunjhalli has not been taken up so far, as a result of which the people of this area are not able to get the pump-sets. This is a poor khariff area and there were no rains in this area last year.

People of Gunjhalli and Yergur, which are border villages, have submitted applications for supply of Bulldozers to prepare their lands for the cultivation of rain-fed paddy. Such facilities are provided by the Andhra Government for their border villages. There is a Government Order that every facility should be provided to border villages, but no action has been taken practically.

With regard to the Hospital building at Raichur, the ground floor has been completed and the first floor work is not yet taken up. We have made representation to the Hon'ble Chief Minister and the Minister for Health in this behalf. But, so far, no action seems to have been taken. The Public Works Department people say that it is with the Health Department and Health Department say that it is with the P.W.D. We are unable to get the correct information as to where the matter is pending.

Five posts of Doctors are vacant since 10 months in the District Hospital, Raichur. The five Doctors working as local candidates were taken to the Health Department by the Public Service Commission. There are only three Doctors in the District Hospital, one District Surgeon, one R. M. O., and one Assistant Surgeon, who are pulling on the work of the Hospital. Even today these posts have not been filled it is said there is dearth for Doctors. It is due to the lower scales of pay fixed in Mysore State for Doctors and the Engineers. Unless the scales of pay are improved, nobody will come forward to join Mysore service. I request the Government to arrange to fill up these five vacant posts of Doctors as early as possible. There is one channel, Bechol

(SRI M. GHOUSE MOHIUDDIN)

channel in Raichur Taluk. The ryots have been representing since a long time for full supply of water from this channel to their lands. They have referred this matter even to the Central Government. Investigation of this channel was made and finally they have come to the conclusion that it should be remodelled and repaired. Last year some amount was budgetted, but sanction was not given and as such the amount lapsed. This year an amount of Rs. 40,000 has been allotted for this work. As the matter is still pending, I am afraid that this year also the amount may lapse. The ryots have represented and I have also represented but no action has been taken so far. On the one hand Government wants the food production to increase, on the other hand, they have neglected the repairs of these channels. There is breach in the main canal of Tungabhadra every year. Because of the breach of the canal, ryots are not getting water and all the standing crops are lost. When the canal breaches the water rushes into the fields and the standing crop was damaged. Third loss is that the Government has to grant remission of land revenue and the fourth loss is that the Government has to spend lot of money for the repairs of the breached canal. They should immediately find out the cause of this breakage. There is a report of the erstwhile Hyderabad Government regarding the volume of water to be let in the canal, We have to see whether they are letting more water in the canal on account of which it is breaking yearly. This is a matter for the consideration of the engineers and also for the Government.

Sir, after the introduction of compulsory education, I am sorry to say that no arrangement has been made to teach Urdu in Raichur District. Another point is, I am sorry to state that due representation has not been given to members of Raichur district on several committees, on Public Accounts Committee, Estimates Committee and Subordinate Legislation Committee, there is not a single member from the Raichur District. So, justice should be done to all the areas whether they come from Hyderabad-Karnatak, Bombay-Karnatak or old Mysore. I thank you for giving me this opportunity to speak, Sir.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪಿ. ಫಾಯದೇ (ಅಂಕೋಲ).-ಸ್ವಾಮೀ, 66-67ನೇ ಅಯವ್ಯಯವನ್ನು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಎಂದರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದಂತಹುದು. ಇದನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ತಕ್ಷಣ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿರಾಗಾಯ್ತು ನನ್ನ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಫಾರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ಜನರ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕೋ ನಮಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಈಗರಾದರೂ ಸರಕಾರದವರು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನತೆ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಭಾರವನ್ನು ಇರಾಖೆಯ ಅನುಭವವಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಭಾರವನ್ನು ಬಗ್ಗಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾರವನ್ನು ರ್ಯಾಂಡುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರಕಾರ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಲು ಈ ಭಾರವನ್ನು ಖಾತೆಯವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗಿಡ ಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸದೇ ಹೋದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಆದೀತು ? ಇದರ ವಿಷಯ ಹೀಗಿದೆ : 1960ನೇ ಇಸವಿಯುಕ್ತಂತ ಮುಂಚೆ ಆರು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. 61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗಾಗಿ 62-63ನೇ ಸಾಲಗಳಲ್ಲಿ 29 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ 64ರಲ್ಲಿ 13 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯಿಂದ ಮಂಜೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಸರಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ಇರಾಖೆಯವರು ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಲು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನುಮಾನೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದೇನು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸು ಧಾರವಾಡ ದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರು ಅಫೀಸುಗಳೂ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲವೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ಆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೇಳುತ್ತರೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡ ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತರೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೂ ಇನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ಸರಕಾರದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಎರಡನೇ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಅಫೀಸುಗಳ ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಪುನಃ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಫೀಸುಗಳ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಡಿವಿಜನ್ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಸೇಡುಯಿತ್ತವೆ. ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೋದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಿಗಬೇಕು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ದಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಹೀಗೆ ಹುಕುಂಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ನೌಕರರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರಾವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆ. ನಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದಾರಾಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಹಾರ ದವಸಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇರುವ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಾರಾಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಕ್ಲಿಕ್ ರಿಫರ್ನ್ಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಂತಹ ನಣ್ಣ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿರಾವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸರಕಾರ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತರೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಲು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರೇಳು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಕೂಡ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕರೆಸ್ಪಾಂಡೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೂ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪಿ. ಫಾಯದೆ)

ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಹಾರ ದವಸ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಯಿತೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ತಕ್ಕಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ಮೇಲೆ ನೂಕುವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಸುಮ್ಮನೆ ಜನತೆಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೂಕುವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಯಾವುವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಾರ್ತ್ ಕೆನರಾಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಅದು ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ದಾಂಡೇಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ನಿಜ ಅದು ಬಂಗಾರದ ಕೂಸು. ಆದರೆ ಅದು ಕಂಕುಳಿ ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಲ್ಲ; ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಆ ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ಉಪಯೋಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಲೈನ್ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಲೈನ್ ಇಲ್ಲ ಹಾದುಹೋಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಊರಿನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ 60 ಪಂಪ್ ಸೆಟ್‌ಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಹಣ ತುಂಬಿ ಇದುವರೆಗೂ ಎಸ್.ಮೇಟ್ ಸಹ ಆಗಿಲ್ಲ. ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿಳಂಬವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಸ್ಥಿಕೇಷನ್ ಯಾವಾಗ ಬಂತು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಹೋಗಿ ಅವರು ನಿರಾಶರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದುದರಿಂದ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಸಂಪರ್ಕ ವಂತೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಕಾರವಾರ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನಿನ ಅಗತ್ಯತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಪೋಸ್ಟಲ್ ಸರ್ಕಲ್ ಧಾರವಾಡ-ಕಾರವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸರ್ಕಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಸ್ಟಲ್ ಡಿವಿಜನ್ ಒಂದು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಲ್ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಡಿವಿಜನ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತೀರಾ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಸಮಯಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕುರಪ್ಪ (ಯಲ್ಲುಗ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಸಂಕಷ್ಟವು ಮೆಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಅಂತಿಮತಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ—ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ—ಕೇವಲ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಲೋಪದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಹಾರದ ಅಭಾವ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಿರಾಶರೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಳಜಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಲಕ್ಷ್ಯವಹಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳು, ಮಿಡಿಯಂ ಯೋಜನೆಗಳು, ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳು ಹೀಗೆ ಮೂರು ತರಹದ ಯೋಜನೆಗಳು ಇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಕಾಲುವೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು 5 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ

ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದುವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಆತಂಕವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಒಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕೊಳಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಕೂಡ ಮೊನ್ನೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 3ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನವೆ 41ನೇ ಮೈಲಿ ಕಲ್ಲು ಇರುವ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು. 75 ಸಾವಿರ ಪಲ್ಲ ಶೇಂಗ, 25 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಬತ್ತ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬ್ರಡ್ ಜೋಳ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಸುಮಾರು 5 ಕೊಳಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 10-12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾವಿರ, ಐದನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಕೊಡುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡದೇ ಅಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ಅವರು ಬರ್ಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವ ನೀರಾವರಿ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರೈತರು ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿತನಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಜಮೀನು ಅಡವಾನದ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ನಿಯಮಗಳು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ತರವಾದ ನಿಯಮಗಳಾಗಿವೆ. ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಅದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಿದೆ. ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯ ಸಾಧಾರಣ 20 ವರ್ಷ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವಂಶವಂಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಆಗಿದೆ: ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾತನದಿಂದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿದೆ, ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದವರು ಆಯಿರ್ ಎಂಜಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕದಂತಾಗಿದೆ, ನೂರು ಮಂದಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ 8-10 ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ, ಉಳಿದವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಾರದೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಾಗಿದೆ.

ಎದ್ದುಚ್ಚುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ 20ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೇವಲ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪೂರೈತ್ವ ಹೊಂದುತ್ತೀರೋ ತಿಳಿಯದು. ಈಗ ಸರಕಾರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸರಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಶಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವ ಕಡೆ ಹುಡುಗರಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆರೋಗ್ಯ ಖಾತೆ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ದವಾಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಡಾಕ್ಟರಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಡಾಕ್ಟರಿದ್ದ ಕಡೆ ಔಷಧಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಎರಡೂ ಇರುವ ಕಡೆ ಕಾಂಪೌಂಡರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 18 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಸರಕಾರದವರು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಒದಗಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆಡಳಿತ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ಜನರು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎರಡದತ್ತ ಕುರಪ್ಪ)

ಅನೇಕರು ಅನ್ನ ವಸತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ, ಗಂಗಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಮರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಜೇರುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ದೊರೆಯಬೇಕು. ರಾಯಚೂರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂಲಿನ ಗಿರಣಿಗಾಗಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಜೇರುನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಸರಕಾರ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಇದೆ, ಈಗರಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ತೀವ್ರ ಗತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri THIRUMALADEVARAYA (Gangavati).—Sir, reviewing the work done by the various departments of Government during last year, we see that considerable progress has been achieved. As the Finance Minister has rightly observed, there is scope for economy in expenditure which he is trying to bring about. If the expenditure is economised as far as possible and the loopholes are plugged, I am sure a lot of money would be saved. Some of my friends have given valuable suggestions and some have bitterly criticised. I do not want to go into the merits or demerits of them, but I request the Government to go through them coolly and patiently and, if possible, do the needful to rectify them. Some of my friends have spoken generally about the budget. So, I do not want to repeat those arguments. I would confine myself to my district in general and to my constituency in particular.

The Finance Minister has observed that the major projects are yielding revenue now; there is no doubt about it. But due to faulty construction some of them are incurring losses. There are frequent breaches in the Tungabhadra Left Bank Main Canal which are not only a source of expenditure to the Government but are also causing hardship and loss to the agriculturists. I request the Government to take some adequate measures so that in future such things will not happen.

There is food shortage in our country and I would like to give a few suggestions on this subject. In Tungabhadra Anyicut there is a lot of water which is flowing back to the river without being used. If some pickups are constructed they will not only ease the tail-end difficulties; but also command some more area. We have got assured water and I request the Government to give us improved seeds, adequate fertilisers and loan in time. If these things are given, I am sure we can produce one or two lakhs of pallas of paddy, and groundnut, etc.

To give initiative to the agriculturists, we should give an attractive price to them. Now the difference between the levy rate and the market rate is very wide. If you want to fix the price in future, I suggest that the farmers, merchants and the Government should sit together and fix an attractive price. Unless and until you fix an attractive price, the agriculturist is not going to take to foodgrains production and naturally

he will be forced to take to cash crops. In order to step up food production we have to give an attractive and fair price. If water is made available, it does not mean that the area is fully developed. Roads also play a prominent part in developing an area. Unless and until we have got good roads we cannot take manures to the fields or bring the produce from the fields to the markets. I therefore suggest that at least in the achut areas we should have internal roads. In our parts a sugar cess or sugar purchase tax is being collected. I request the Government to spend that amount there to develop the internal roads.

Electricity is being produced in my constituency. I am, however, sorry to say that most of the villages are deprived of it. When people apply for electric power for lift irrigation, they are not given power. Therefore I request the Government to see that to step up food production at least electricity should be given for lift irrigation.

In our area about 2,000 acres of land has been localised for sugarcane and almost all the acreage has come under cultivation. When the Hyderabad Government was there, they wanted to have a Government Sugar Factory there. After the reorganisation of the State, we wanted to have it in the co-operative sector. We have collected Rs. 3 to 4 lakhs but due to foreign exchange or other difficulties it was given to some private party. So we had to wind up the co-operative sector and that private party has purchased the factory site and established an office at Gangavathi Taluk. But due to reasons better known to them that private company is also being wound up. We are badly in need of a Sugar Factory there. The funds collected for this purpose has been given back. We cannot approach the people again. Therefore, it is possible for the Government to have a Sugar Factory there because in 2,000 acres the sugar cane is grown. The Government can venture upon it. When the Factory comes into production, they will get Rs. 20 to 25 lakhs income in the form of excise and Rs. 5 to 6 lakhs in other forms.

Compulsory levy is going to take place. The ryots are finding it difficult to get the amount of their sale proceeds, because they have to go to the Taluka Headquarters. The agriculturists are being harassed in this way. For compulsory levy, the Government should have adequate staff and money ready for disbursement at the spot where the levy is to be procured. Unless and until this problem is solved you should not take it up.

Regarding the old canal, we are urging for the last 18 years to repair the Pre-Mogal Canal or Vijayanagar Canals. When our Chief Minister had been there last time, he has promised that Rs. 10 to 15 lakhs are being given for this work. I do not know how much amount has been spent on this. This year a little amount is provided. Repairs are very badly required. Unless and until the old canals are repaired, the agriculturists are put to hardships and they will not in a position to draw water from the canal. I request the Government that adequate amount is provided so that these canals are repaired.

(SRI THIRUMALADHARAYA)

Thungabhadra Project is a big project. Raichur and Bellary Districts can have full benefits of this project. About 6 to 7 lakhs of acres would be irrigated besides major and minor irrigation projects which will also come in due course. When these areas are fully developed, we require a lot of fertilisers. I request the Government to have a fertilizer Factory in this area. If you have a somewhere else in the State, we have to incur unnecessary expenditure like carting, etc. Therefore it is better to have a Factory in this area. We have got about 150 to 200 Tractors supplied. A Service Station is necessary for these Tractors. Therefore, a Tractor Service Station may be established here and if possible Implements Factory are required for tractors. Government should try to manufacture small tractors so that small cultivators can make use of them. In Japan and U.S.A. it is being done like that. The ryots can purchase on hire purchase system. In our District we have got some major and minor tank projects. The projects were prepared and sent, last year when the budget was also provided and they were not taken up. The Government should see that at least this year all these projects are taken up. With these words I conclude my speech. Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಹಣ ಕಾಸಿನ ಖಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಮಾಗಿ ಇದ್ದಂಥ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ರಚನೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಇರುವುದು ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಆದಳಿತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಏನು ? ಎಂಥಾ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ದಕ್ಷತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಗಾಢ ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೂರ್ತಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಕೀರ್ತಿ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವು ತೋರಿಕೆಗೆ ಸರ್ಪರನ್ನು ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು, ಹಿಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಈಗಲೂ ಸಹ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ ನಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆರಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯಾಂಶವಿಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯವಾದ ಟೀಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕಮಿಷನ್ನಿನಿಂದ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದ ಅವಶ್ಯಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸಮಾಧಾನಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಮೇಲೆ ಈ ವಿಧವಾದ ನೇರವಾದ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರೂ ಮುಖಂಡರೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಭಾವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ಅವರ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಹಾಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು.

5-00 P.M.

ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ಉಬ್ಬಿಸ, ಉಪವಾಸವಿದ್ದರೆ ಸಂಕಟ ವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ತರಬಾರದು, ಕೆಲಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು, ಸರಪ್ಲಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತೋರಿಸುವುದು ಚುನಾವಣೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷವಿದೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ಭಾಗದ ಬರ್ಚುಗಳನ್ನು ಈ ಸರಾಪ್ಲಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದನ್ನೇದು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಬರ್ಚನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ, ಹಾಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲವು ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ರೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸರಾಪ್ಲಸ್ ಆಲ್ಲ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸರಾಪ್ಲಸ್ ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಸರಾಪ್ಲಸ್ ಅಥವಾ ಉಳಿತಾಯದ ವರಮಾನ ಒಳ್ಳೆಯದಿದೆ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಚುನಾವಣೆ ಉದ್ದೇಶವಾಗಲೀ, ಜನತೆಯನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಒಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತಂತ್ರವಾಗಲೀ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಾಕಟಿಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಫರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಉಪ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುವುದಿದೆ. ಈ ವರಮಾನವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು, ವ್ಯವಸಾಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೂಲಂಕೋಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಾವ ಫೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹುಲ್ಲು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೇಟ್ ಯಾವ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 12 ಆಫೆ 14 ಆಫೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೂಲಿಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಳುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಗಂಡಾಳುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಸರ್ಕುಲರ್ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೂ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿಲ್ಲ, ಈಗರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿಲಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಲತಾ, ವಸಂತಾ, ಕವಿತಾ ಈ 3 ಹರಾವಲಂಬಿಗಳು. ಇವು 3 ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಆಶ್ರಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲತಾ, ಬಳ್ಳಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಮರದ ಆಶ್ರಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಸಂತಾ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ತಂದೆ, ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕವಿತಾ ಇದು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದೇ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸರ್ಕಾರದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ)

ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ರೈತರುಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ನೀರು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಸಾಲ ಮುಂತಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ರೀತಿ ಸಹಾಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅವನು ಬೆಳೆದ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾರಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತರುಗಳು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಎನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವನಿಗೆ ವರಮಾನ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಸಂಸಾರ ತೂಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರು ಸಹ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಮನೋಭಾವನೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಏಕೆ! ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ! ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಪಲ್ಲ ಒಂದಕ್ಕೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ, ಭತ್ತ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 70-80-90 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆದರೂ ಇತರೇ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಬರುವಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಬೆಳೆಯೋಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಹಾರ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ವರಮಾನವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿಡಲು ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಧಾರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಹಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂರವರು ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ, ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪೇಟೆ ಧಾರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಧಾರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ತುಟ್ಟಭತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 5 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಈ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 5 ರೂಪಾಯಿ ತುಟ್ಟಭತ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಕ್ಲಿಂಟರ್‌ಗೆ 70 ರೂಪಾಯಿ ಇರಲಿ 80 ರೂಪಾಯಿ ಇರಲಿ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸಬ್‌ಸಿಡೆಸ್ ರೇಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನೌಕರರಿಗೂ ಕೊಡಿ. 5 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ದಿನನಿತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, “ಹಾವು ಹೊಡೆದು ಹದ್ದಿಗೆ” ಹಾಕಿದಂತೆ ನೀವು ರೈತನಿಂದ ಲೆವಿ ಮಾಡುವ ನೀತಿ ಇದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದೆ ಅದರೂ ಲೆವಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಜನರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅನೇಕರು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಬತ್ತವನ್ನು ರೈಸ್‌ಮಿಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಆಗಿರಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘವಾಗಿರಲಿ, ನೀವು ರೈಸ್‌ಮಿಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಿಂಟರ್ ನಿಂದ ಇಳುವರಿ ಪಾಪನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಮರಾರು ಚೀಲ ಕೊಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನೂರಾರು ಚೀಲ ಅವರಿಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪ ಆಗಿ ವಸೂಲು ಆಗಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವರು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗರಾರದು, ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು

ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನ. ಶರಾವತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಯೂನಿಟ್‌ಗಳು ಉತ್ಪಾದನೆ ಶುರು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಎರಡೇ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳಿಂದ ಬರುವುದಾದರೆ, ಇನ್ನು 10 ಯೂನಿಟ್‌ಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಕಳವಳಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಬದಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭಾತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ, ಸತತವಾಗಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪೇಟೆಗೆ ಬಂದು ಸಾವಿರಾರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹರಿದು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಷ್ಟ ಆಗುವ ಬದಲು, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ವಿದ್ಯಾವಂತ ರಾಗುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರೂ ತೀರದು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಳಶಪಾಯವಾದ ಸರ್ಕೇಸ್ ಎಂದರೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕಾಲೇಜ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಿದೆ, ಮುಂಚೆ ತಾವು ಆ ಹಣವನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಆಗ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮಂಜೂರು ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 50-100 ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೂ 2,900 ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ಭೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏನಾದರೂ, ಮೊದಲನೆಯ ಕಂತು 1,500 ಮಂಜೂರು ಆದರೆ, ಅಡಿಶನರ್ ಫೇರ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಮಾರ್ಗ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಡಿವೆಂಚರ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, 750-800 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಈ ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯ ವನ್ನು ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಲಂಬರ್ಟ್‌ಸ್ ಆಗಬೇಕು. 7-8 ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ತಟಾದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. 2-3 ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರೈತರಿಗೆ ಮೊದಲಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಯೋಚನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೋಭಾವನೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಅವರು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಡ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ ಎಷ್ಟೇ ಅಧೀನುಗಳು ತಟಾದು ಹೋದರೂ ನಾಳೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ದಿವಸವೇ ಕಳುಹಿಸೋಣ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸ ಬಹುದಾದ ವಿಳಂಬವನ್ನು ನಿವಾರಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೂಡ ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿದೆ, ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಮುಟ್ಟುಮರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಏನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದ ಪುಸ್ತಕದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಸಭೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Sir, the budget proposals placed before this House by the Finance Minister are really speaking very heart-rending. When I heard his speech I thought he has opened a Pandora's Box. In his speech, he has said that he cannot give relief to the people because already the State is in financial difficulties. Therefore, I should say Sir, that although he has minimised the difficult position while recognising the various factors which have affected the State, yet when we go deeply into the affairs, we see that the State has come to a pass when we have to think again and again whether at this rate we can maintain the financial stability of the State. As we entered the Second Plan, as the Finance Minister admits, about Rs. 25 crores we have saved as a surplus, but during the Third Plan, not only the surplus was wiped out, but also now the position is that we are having a negative balance of about Rs. 10 crores and odd. This is the position now and he has definitely stated that he cannot do without taxing the people because in the market he cannot obtain loans or he cannot procure loans. In the last page of his speech he said that Bangalore is not a financial centre like Bombay, Calcutta or Madras and therefore he cannot raise the finances for the State.

How Sir, to tell the truth even in Bangalore, financial institutions are there but they are not prepared to advance money because the credit of the Government itself has gone down. We shall have to think. We do not say that the Government has lost its credit, it is in effect people's credit which has gone down in the eyes of the financial institutions. The matter is very urgent and I think the whole fiscal policy and monetary policy—though it does not lie with the State Government has to be changed. Because when we read the budget proposals, we see that it is neither production oriented nor is it income oriented. I say it is not production oriented because whatever amount we are investing they are not giving us any returns. The capital expenditure that we are incurring is not yielding any return and year by year we are running into difficulties. Now the Hon'ble Minister has estimated in his speech that

“the quantum of our repayments and interest was to the tune of 14 crores in the Second Plan, in the Third Plan, although it was expected that it would be 25 crores, it has come to 52 crores in the end.”

I do not say it was any arithmetical mistake, but our rate of spending is so much that the interest is piling up, and in the fourth plan...

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—That is not interest. That is instalment of loan-repayment of Central loans.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Whatever it is, the over-draft position also is not good. Because, even now about 268 crores have to be repaid to the public as well as the Central Government. Now the over-draft has also to be returned. The Finance Minister is not definite he is going to repay it within a year or two or whether he will take another three or four years or the whole of the fourth-plan. Any how, ways and

means advance is so large, that it is unlikely to be returned. One thing is the Reserve Bank goes on lending. At this rate, I think the State Government will be tempted to incur debts and take more advances from the Reserve Bank. Well Sir, when we say that there should be tight-money policy as far as private sector is concerned, money in the private sector is so dear and the interest rate has been raised, credit squeeze has been enforced against the private sector, as far as Government is concerned, I do not see why they are so very free as to advance any money they want. There should be so limit to over-drawing. Therefore, I should say that they are enforcing regulations against the private banks and private sector, the Reserve Bank is free to advance any money to the States. How can they overcome the inflation in the country. As far as State Governments are concerned, they have reversed their policy and it seems as if they are encouraging inflation by encouraging the State Government to overspend. Is there no law to restrain the Reserve Bank from advancing monies freely to the State Governments when the latter want it? That facility is refused or denied in the case of private sector. I should say that the Reserve Bank also should be controlled by the Central Government so that they may not give them all the money asked for.

Now I feel Sir, that we are the highest taxed nation in the world and as far as scales are concerned, Madras is the highest, and our attempt here has been to keep up to the level of Madras, in our tax proposals. We are bringing the existing taxes to the level of Madras. We have not restricted to Madras alone. If there is any tax proposed in any other State, we are too ready to introduce that here. In this sense, we are over-taxed. If that is so, how is it possible for the Government to expect the public to save money and invest. They want small savings from the people. They want that the private sector also should prosper and at the same time, they are mobilising the resources to the highest. Where is any means? The Central Government and the State Government both are taxing to the highest extent and at this rate people are being squeezed. This ought not to be the Government's policy. In America and other progressive country, they are not increasing the rate. What they add to the production is estimated and automatically the taxes can be increased and there will be increased revenue to the State and they get more money. Here by increasing taxes, they want to get the money. Therefore, I think Sir, that the Government is going in reverse direction. If the Budget proposals are viewed in this light, whether they are instrumental in giving more employment to the people, whether they are instrumental in producing more industrial goods and other goods, the productive capacity of the country has not increased. That is the reason why we are in a tight corner.

5-30 P.M.

Now Sir, as far as our resources are concerned, I should say that the Finance Minister has said that the Finance Commission has done some justice. I say that the Finance Commission has done some 'partial justice'.

(SRI ANNA BAO GANAMUKHI)

Partially it has done justice! but not to the full extent and in some respects, the State Governments are let down. For instance devolution of revenue I should say that the Central Government has separated the corporation tax and thereby it has affected the income-tax revenue.

Whereas the Corporation Tax has increased by six hundred per cent, the basic income-tax as remained at nil. It has increased by 50 per cent only. So, whenever any legislation is brought before the Parliament, the Constitution lays down according to article 274, that whenever a Bill or an amendment to an existing Act for variation or for importing an amendment is brought before the Parliament, it must have the recommendation of the President. The Finance Commission have said that in order to have the States to have a say in the matter, a machinery should be devised so that the States' opinion may be obtained and then the President give permission to introduce such a legislation. In 1959, they silently passed an Act separating the Companies income as Corporation Tax. From 1959 up to now this tax has risen to such an extent that it has increased to 600 per cent. Therefore, I say that the State Government must insist on the Central Government to devise some machinery whereby the Centre should not take any unilateral action as far as devolution of such taxes are concerned.

Another thing which some of the State Governments have stated are that when the Constitution was adopted or when it came into force, the Gifts Tax, the Wealth Tax and the Expenditure Tax, were not taken into consideration, or they were not included in the Constitution. These taxes were imposed in 1957. When income-tax has been brought into the divisible pool, why have these other taxes, the Wealth Tax, the Gifts Tax and the Expenditure tax (which has been abolished this year) not been brought into the divisible pool? Why not the State Government insist? Should they not strengthen themselves by obtaining some share? Because, the States are also entitled to get some share from every source of taxes of the Centre. Therefore, I say that the Centre should give a share or they must put into the divisible pool the proceeds of the Gifts Tax, the Wealth Tax and any other tax which has been newly included in the schedule of taxes. A share in these taxes will really strengthen the position of the State. As far as the income-tax is concerned, I think the Finance Commission has not done any favour to us. All the States have got it. Whereas the last Finance Commission has given 66 and 2/3 per cent, what this Finance Commission have done is, they have recommended 74 per cent. This is nothing more than what the State could expect. At least, if they had given out of the Corporation tax, they would have justified themselves. They did not recommend any share from the Corporation tax which is considerable. Therefore, by separating the Corporation tax from the basic income-tax they have done considerable injustice to the State, and therefore, through this Assembly, I should like to draw the attention of the

Central Government to the fact that the Corporation tax should be merged with the basic income-tax so that all the States may get their share.

As far as the award of the Finance Commission under Grant-in-aid is concerned, the State Government has utterly failed in some of the matters which ought to have been before them—with great delay they have been brought. Now, the first item is about the D.A. The Finance Commission have taken as committed expenditure, all that expenditure which was incurred before 30th June 1965. Now, the State Government, instead of passing the Government Order about the grant of D.A. before that date, in May or June, have passed the order on the 22nd July 1965. As a result of that, the Finance Commission did not take into consideration the expenditure committed under that head. Our Accountant General did not recommend this amount. What was the loss which the State Government incurred as a result of this delay? It was about 17.50 crores. For the calendar year it is 2.75 crores and for the other four years of the plan period it is 14.75 crores. Or a total of 17.50 crores loss we have suffered as a result of the delay on the part of the Government in issuing the G. O. I want to ask the Government—why was this delay caused when they knew well that this was revenue expenditure which would be taken by the Finance Commission into consideration and which would come before them for consideration. Knowingly I think they have done harm to the interests of the State, when they knew fully well that this was an expenditure to be picked and brought before the Finance Commission.

Another thing that I wish to say is this. Many States transferred some of the proceeds of the taxes for specific purposes, for which they constituted some fund. But our State wanted to take everything to the General Revenues. Therefore, we have been put to a loss. They have said that taxes under the Mysore Motor Vehicles Tax, under the Sales tax on motor spirits, Electricity duty—all these could have been constituted as a fund and then utilised for the non-Plan expenditure. If the Government had done that, the Finance Commission would have taken into consideration this factor and given the grant. But our State Government has not done it. They ought to have constituted a separate fund. If the proceeds of these taxes had been constituted as a separate fund, we would have developed our roads and at the same time, we would have been reimbursed by the Finance Commission. Has anybody in the Finance Department or the Finance Ministry invited attention to these things? Is it a new thing to them? I do not know. But, in future at least, I suggest to the State Government that they must constitute separate funds under these Acts and divert the money in each separate fund for its development. For example, electricity duty. We collect it on the consumption of electricity. If this duty is utilised for giving relief to the agriculturists, I think we would have done a great justice to the agriculturist and given relief to them. This amount was included in the general revenues and therefore they did not utilise it for that special purposes. It is high time that the State Government do constitute

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

some separate funds for utilising them for those purposes only. In the same manner the sales tax on motor spirit can be constituted into separate fund and utilised for development of roads. The Finance Commission have allowed funds used for financing non-planned expenditure outside the revenue account. Therefore, our Government to that extent stands to lose because they have not constituted a separate fund.

Again grants to local bodies. They have taken into consideration whatever grants given to the local bodies. They have said that there are many States who have undertaken legislation—the Bills are pending before the legislature or orders are not issued and therefore they could not taken into consideration the grants to local bodies. If the Zilla Parishad Act had been passed and if hundred per cent land revenue was given to the Jilla Parishads they would have reimbursed to the State Government to that extent. But they have not done. I think these are all things which require some imagination on the part of the Government and they would have substantially helped the Finance Commission to give us more grant. In the case of other States they have allowed such things. As far as sinking fund for repayment of loan is concerned, other States have made substantial provision in their budgets. We have made only 15 crores. Those States which have made substantial provision have got more because the Finance Commission has taken that into consideration. On that account also we stand to lose because we have not made sufficient provision.

As far as relief measures are concerned, we are given only 34 lakhs per year according to the Finance Commission. We know that Madras gets 50 lakhs, Andhra gets 75 lakhs Orissa gets 123 lakhs, Maharashtra gets 60 lakhs and we get only 33 lakhs. Madras has 38.6 per cent irrigated area, Andhra 27.1 per cent irrigated area. Where irrigation facilities are so much they are getting more than what we get. We suffer more because of scarcity; there are no irrigation facilities and there is famine every year. So if we had provided more money, they would have given us more. We deserve more help than what Madras or Andhra gets. Therefore, in this respect also our case has gone by default. We should have insisted upon more grant. Just because they have given 20 crores, we should not feel very happy. All the commitments of the Third Plan have fallen on us.

As far as interest on loans is concerned they have provided 58.66 crores for the Third Plan and for future also they have provided 29.92 crores. I do not know whether this 29.92 crores will cover the whole grant. During the fourth plan we are likely to incur great debts than what this budget speaks of. The revenue gap and the capital gap is likely to be more than what is stated here. The budget figures may prove to be illusory.

Lastly I should say that there should have been a mention of reducing some of the taxes like taxes on food articles. There is no mention of it. I think the hon'ble Minister has not done justice to his portfolio. When

he says that so much distress is there in the country when prices are going up, at least in respect of food articles they ought to have taken measures to reduce the sales tax. I think before the budget session is over, he will bring forward some amendments in the taxation measures which are likely to reduce the hardships of poorer classes. If a bull comes to gore a person, should he catch it by the tail? By doing so, he cannot control it. Likewise, it is necessary that this Government should not allow the crisis to rise but adopt some measures whereby the prices can be checked and relief given to the people.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದೇವಯ್ಯ (ಮಂಡ್ಯ).—ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1966-67ನೇ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನದಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲವಿವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಬಜೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೋ ಹಾಗೆ ಈ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ವರಮಾನ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟತರವಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನೇನೋ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇವರು ಗಮನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಜೆಟ್ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಷಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ-ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಡಮಾನ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿರುವಾಗ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೆಕ್ಕಾಹಾಕಿದರೆ ಇವತ್ತು ಅಡಮಾನ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. 25 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಸಾಲಕೊಡಲು ರೆಕ್ಕಾಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಖೇನ ಕೆಲವು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟು ಈಗ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆ ರೀತಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸದ್ದು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಫಲವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲದೊರೆತಿದೆಯೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಬರ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಅವರು ತೆಗೆದಂತಹ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿದೆಯೇ ಆ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಂತುಗಳನ್ನು ರೈತರನ್ನಿಡುವುದೇ, ರೈತ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ಆ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಪ್ಪೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಪ್ಪೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಬೋರ್ಡ್‌ವರ್ಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಾಂಡವಪುರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೋಪದೋಷಗಳಿಗೀಡೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರ ಮಾನೇಯರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ದೇವಯ್ಯ)

ಮಾಡುವುದು, ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಜನ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ 30-40 ಜನಗಳನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೋಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕಂಪೆನಿಯ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಆ ರೀತಿ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದೆ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ? 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವ ದುಡ್ಡು 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಜೇರುಹಣ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ 3-4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವುಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಳೆ ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರನ್ನು ಅಲ್ಲೆಯೇ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡು ಎಗ್ಗಿ ಕ್ಯುಟಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಅವರು ಕಂದಾಯಹಾಕಿ ಜನಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದಂತಹ ದುಡ್ಡು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರರು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದೆ ಪಾರ್ಟಿ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಜನಗಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎರೆಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದರು, ನಾನು ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿಕೆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಎರೆಡೂ ವರೆ ಕೋಟಿ ಜನಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪಾಟೀಲರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಲವಕುಶರ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಕಡೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಮಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕೆ ಬತ್ತವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಟಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿ ಬಂದರು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ರಿಲೀಫ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಕಡೆ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ 1½ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಲಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಅವರು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ನಾವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಯಿಂ ಆಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಾರಂಥವರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನು ನಮ್ಮದು ಕಡಿಮೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಎಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೊಡುವುದು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ದೇವಯ್ಯ.—ರೈಕೃಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಕೆಟು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೆಟುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಕೆಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಷಿ ಮಾಡಿ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನಗಳು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಕೆಟುಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅರೋಗ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿಲೇಂಜ್ ಪಾಟೀಲರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಲೇಔಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ಕೆಟುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆಂತೆ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಕೆಟುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಬದವರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕೆಟುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 16-17 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಇಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬಂತು, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ನಾಲೆ ಬಂತು ಈಗ ಮಂಡ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಗುಂಪು ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಈಗ ಬಳಕೆದಾರರ ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಅದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬಳಕೆದಾರರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ 1928ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ಟ್ ಇರಾಬೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಈಗ ರಿಟೈರ್ ಆದರು. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಂದರು. ಅವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆರ್ಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮರೇರಿಯಾವನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಈ ಮರೇರಿಯಾ ರೋಗವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದು ಏನಾಯಿತೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಈಗ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ನೀರು ಬನ್ನೂರು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ನೀರು ನಿಂತು ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಂತು ಕೊಳೆತು ನಾರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳಿ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿಂತು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆರೋಗ್ಯ ಇರಾಬೆ ಯವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಹೆತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ನಾಯಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆಯವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ 6 ಗಂಟೆ ಆಯಿತು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ನಾಳೆ 10 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The Chair does not know. He may ask his Whip. What is the arrangement on the Government side? Will the other Ministers like to intervene tomorrow?

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—Sir, the Finance Minister will reply finally. Let the members have the fullest opportunity to express their views.

Mr. SPEAKER.—The Whips may kindly note the respective time taken by the parties.

The House will now rise to meet tomorrow at 1-00 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 8th March 1966.
